

Grup Municipal Esquerra Republicana

Substitueix a l'anterior

Al Consell Municipal

Elisenda Alamany Gutiérrez, en la seva condició de Regidora del Grup Municipal Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació manifesta,

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DAVANT LA SITUACIÓ QUE ES VIU AL CAMP DE REFUGIATS DE MÓRIA La nit del 8 de setembre, les flames van devastar la pràctica totalitat del camp de refugiats de Mória, el més gran d'Europa, situat a l'illa de Lesbos. Aquest fet ha provocat que s'hagin quedat sense allotjament més de 13.000 persones. No perquè el desenllaç no fos previsible ha de minvar la gravetat en la valoració dels fets ocorreguts. Actualment hi ha prop de 122.000 persones sol·licitants d'asil a Grècia, entre d'elles milers de nens i nenes sense acompanyament, orfes o que foren separades de les seves famílies durant el viatge. Entre els diferents camps disseminats pel territori grec, la situació és especialment crítica en aquells situats a les illes de l'Egeu. Repartides entre Lesbos, Quíos, Samos, Leros i Kos, s'hi amunteguen 36.000 persones cercant protecció internacional, que resten atrapades en uns camps que sols tenen l'aforament planificat per a 5.400 persones. Mória, que multiplicava gairebé per cinc la seva capacitat, era el pitjor de tots ells i s'erigia com a símbol de la deriva de les polítiques d'asil de la UE però, ni de bon tros, es tracta d'un cas aïllat. A part de la sobreocupació, l'amuntegament i els problemes d'insalubritat, el camp havia estat denunciat reiteradament per la falta d'aliments, la manca d'aigua calenta i de calefacció, la inseguretat i, darrerament, l'aparició dels primers casos de COVID-19. Aquests crits d'alerta que llançaven periòdicament les organitzacions que treballen al territori, tot i ser a bastament coneguts, mai van ser escoltats per les administracions responsables. En aquest mateix sentit, a finals d'abril, s'hi va pronunciar l'Ajuntament de Barcelona juntament amb d'altres onze capitals europees en una carta dirigida als presidents del Consell Europeu, Charles Michel, del Parlament Europeu, David Sassoli i de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen. Agrupades sota el paraigua d'Eurocities Solidarity Cities, les ciutats denunciaren les condicions deplorables en què es veuen forçades a romandre les persones sol·licitants d'asil i particularment s'alarmaven dels 5.500 menors no acompanyats que hi malviuen. En conseqüència, les capitals s'oferiren a proporcionar-los una llar segura i perquè tinguessin accés a l'atenció sanitària i a l'assistència professional especialitzada necessària. Per entendre com pot ser que s'hagi arribat a la situació d'alarma actual, cal recordar que l'estat dels camps de refugiats a Grècia no és un fet vergonyós aïllat sinó que l'hem de circumscriure al conjunt d'acords en matèria de polítiques d'asil i refugi que la Unió Europea ha pres en els darrers anys. Polítiques que tenen com a principals baluards la securització dels fluxos migratoris, l'externalització del control migratori i la internalització d'espais

Grup Municipal Esquerra Republicana

d'excepció. És en aquest darrer punt on s'hi insereix el cas de Mória. La crisi de solidaritat entre els estats membres de la UE de 2015, arran de l'arribada a les costes de Grècia i Itàlia d'un milió de persones que fugien de les guerres a Síria, Afganistan i Iraq, va acabar desembocant en un àmpliament denunciat acord entre la UE i Turquia (2016). Aquest acord, que fou qualificat de "pacte informal" pel Tribunal de Justícia de Luxemburg, ja que no fou adoptat per cap de les institucions de la Unió, va trobar rèpliques corresponents en el pacte entre Itàlia i Líbia, els acords de col·laboració amb el Marroc i amb d'altres tants països de trànsit. Mentrestant, Europa es comprometia a acollir 160.000 persones refugiades, d'elles 17.300 havien de ser-ho per l'Estat espanyol. El flagrant incompliment dels compromisos d'acollida en les quotes de reassentament i reubicació del conjunt dels països de la Unió (sols es va complir el 27% de l'acordat; 44.300 persones) i de l'Estat espanyol en particular (11%) s'inscriu dins d'una dinàmica il·liberal que ha dut a la presidència de la Comissió Europea a qualificar Grècia com "l'escut d'Europa", davant la frontera turca. Alhora que l'executiu de Kyriakos Mitsotakis anul·lava, de facto, el dret d'asil, contravenint el dret internacional. Per altra banda, en aquests darrers anys també hem vist la ciutadania mobilitzant-se decididament a favor dels drets humans, sortint al carrer apel·lant a la solidaritat col·lectiva i exigint la implicació de les diferents administracions en l'acollida de persones refugiades. Lamentablement, quatre anys més tard del pacte amb Turquia i d'una vulneració sistemàtica dels drets humans a territori europeu, 13.000 persones ho han tornat a perdre tot a Mória, quedant-se, de nou, en la més absoluta desprotecció. La seva sort és una responsabilitat col·lectiva i Barcelona s'ha manifestat clarament sota la consigna que Volem Acollir.

Per aquests motius d'acord amb l'article 65 i 101 del Reglament Orgànic Municipal i l'acord de la Junta de Portaveus de 6 de febrer de 2006, ratificat per acord de la Junta de Portaveus de 4 de setembre de 2015, relatiu als criteris interpretatius sobre els articles del Reglament Orgànic Municipal reguladors de les declaracions institucionals, formulen la següent

Declaració Institucional

Davant la situació que es viu al camp de refugiats de Mória, el Plenari del Consell Municipal de Barcelona acorda: **PRIMER.-** Refermar el compromís ineludible de la ciutat de Barcelona amb els valors que la UE considera comuns a llurs estats membres: dignitat humana, llibertat, democràcia, igualtat, imperi de la llei i drets humans; en una societat en què, tal com manifesta, preval la inclusió, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la no discriminació. En conseqüència, tornem a denunciar la situació que es viu als camps de refugiats de Grècia i de Mória en particular i n'exigim solucions. **SEGON.-** Recollir la declaració adoptada al 5è Fòrum d'Alcaldes sobre Mobilitat Humana, Migració i Desenvolupament que afirma el paper i les responsabilitats

Grup Municipal Esquerra Republicana

creixents que exerceixen les ciutats com a primera línia per a la inclusió activa de migrants i refugiats amb l'objectiu primordial de no deixar ningú enrere en la promoció de ciutats inclusives, segures, resilients i sostenibles. TERCER.- Reiterar la voluntat que Barcelona té de ser Ciutat Refugi, referent en la defensa dels drets humans i de no voler defugir la responsabilitat respecte a la situació actual. L'Asil és un dret humà recollit en l'article 14 i desenvolupat en la Convenció de Ginebra del 1951 sobre l'Estatut del refugiat i, a l'Estat espanyol, a la Llei reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària. Per tot això, manifestem la voluntat de la nostra ciutat de ser part activa de la resposta i, en plena coordinació amb la Generalitat de Catalunya, la qual també ha manifestat la ferma voluntat d'acollir un contingent de persones refugiades provinents de Mòria, demanem a l'Estat espanyol que faciliti els visats i les autoritzacions necessàries per a permetre'ns la reubicació d'aquestes persones. QUART.- Així mateix, sol·licitem a la Unió Europea i als seus estats membres que es comprometin de forma inequívoca i inajornable amb la protecció de la dignitat humana amb el compliment dels drets humans, especialment amb la protecció internacional. En conseqüència, demanem al Govern espanyol que actuï sota el principi de solidaritat i se sumi a la resposta coordinada que Alemanya, França i gran part dels estats europeus estan assumint per donar resposta a les persones que es troben en situació de greu desprotecció a Lesbos. CINQUÈ.- Demanar al Govern espanyol que exerceixi el lideratge necessari, buscant de garantir els drets de les persones migrants i refugiades, en el marc de la pròxima aprovació del Pacte europeu de Migració i Asil, per a l'assumpció de compromisos solidaris de repartiment i acollida i de responsabilitats compartides entre els estats membres.